

M SVÄTÝ MICHAL

f a r s k ý č a s o p i s

5 / 2017
ročník XXIV

VIANOCE, ČAS KEDY BOH VYPLNÍ PRÁZDNOTU NÁŠHO SRDCA

Prešiel čas Adventu a na adventnom venci horia všetky štyri sviečky. Je tu čas Vianoc, nám všetkým tak milé sviatky, kedy máme akosi bližšie jeden k druhému, sme k sebe milší, v rodinách zavládne radosť a pokoj.

Skončil sa aj predvianočný zhon, naháňanie darčiekov, starosť o hojnosť na našich stoloch, skončili starosti s upratovaním a zdobením našich domovov. Obývacie izby zdobia vysvietené vianočné stromčeky a pod nimi darčeky. Atmosféru Štedrého večera ovládne vzácny pokoj a akési ticho. Je to čas radosti a pokoja, možno niekde len zdanlivého, akoby na chvíľu zastal čas. Všetci sa radujeme z týchto krásnych sviatkov, a hoci sa rok čo rok táto chvíľa opakuje, vždy sa rovnako na Vianočné sviatky tešíme.

Je iste pekné tešiť sa z Vianoc, ale chápeme a tešíme sa aj z ich podstaty? Nekončí všetko iba naplnením našich potrieb, prípadne po roku sa opakujúcou návštevou polnočnej svätej omše a zaspievaním dojemnej piesne Tichá noc? Bolo by to veľmi málo a veľmi chudobné slávenie toho, čo tieto sviatkov znamenajú. Veď tu nejde len o pekné chvíle v rodine či kostole podfarbené príjemnými emóciami.

Už počas Adventu sme pripravovali svoje srdcia na príchod Spasiteľa. Urovnávali sme všetko krivé a hrboľaté v našich vzťahoch, zmierili sme sa s ľuďmi, odpustili sme naším nepriateľom, či neprijateľom. Iste sme si vedomí, že musíme odpustiť, predsa aj my denne prosíme o odpustenie, pri každej našej modlitbe Otče náš. V neposlednom rade by sme si mali upratať aj v našich dušiach vo sviatosti zmierenia.

Pokračujme v úsilí šíriť pokoj a dobro aj

naďalej, nezabúdajme ani na ľudí chorých, hladujúcich, sužovaných násilím a vojnovými konfliktami. V chvíľke ticha im venujme modlitbu a prosbu o pomoc v ich potrebách. Podporme finančne aj koledníkov z Dobrej noviny, ktorí obetavo zbierajú dary pre ľudí v Afrike.

Duchovne posilnení čakáme na príchod betlehemskeho dieťaťa nielen symbolicky pri jasličkách, ale hlavne v našich srdciach. Dovoľme Ježišovi, aby bol naším hosťom nielen počas Vianoc a neustále.

On nás obdaruje Božou milosťou, radosťou a pokojom. Objavujeme pri betlehemskejších jasliach znovu a znovu, ako veľmi nás Ježiš miluje, učme sa Jeho lásky a Jeho lásku rozdávať ďalej, okolo seba. Majme v srdci dobrú vôľu a dokážme sa so všetkým deliť s našimi blízkymi, lebo len vtedy prežijeme pravé Vianoce. Zo srdca Vám všetkým prajem a vyprosujem milostiplné Vianočné sviatky, nech radosť z príchodu Spasiteľa pretrváva vo Vašich srdciach a v Novom roku nech Vás sprevádza pokoj a Božie požehnanie.

Marianna Štolcová

VIANOČNÁ BÁSNIČKA 2017

Ježiško môj Ty si môj Darček hlavný

Ježiško môj mliečko Ti dám

nech nie si hladný

Ježiško môj Ty máš pre mňa

jediný lásku

Ježiško môj v snehových vločkách

Šlo moje srdce na prechádzku

Ježiško môj vyberám Ťa z jasličiek

K srdcu si Ťa túlim

Si nežný a si zázrakom

Nebesám ďakujem že potešili nás

Takým najväčším darom

Ježiško môj nemám prístrešok

Nemám kus chlebička z lások

Nemám ani silu a ani hlas

Si tu a v tom nachádzam v tejto tme jas

Srnka malá prišla a líška ju videla

Podali si labky a nežne sa objali

Ježiško môj poklad môj

V Tebe sa moje slzy dojali

Bud' nebeský dar v týchto Vianociach

Na Tvoju lásku volala som po nociach

Anjeli počuli detský plač

i prosby úbohých

Si s nami objímajúci deti

...Kráľ chudobných...

Katka Čibová

SVÄTÝ JÁN KAPISTRÁNSKY

Svätý Ján Kapistránsky pochádzal z horského mestečka Capestrana v strednom Taliansku, kde prišiel na svet 24. júna 1386. Základné vzdelanie získal od domáceho učiteľa. Roku 1405 alebo 1406 odišiel do Perugie, kde na tamjšej univerzite študoval rímske a cirkevné právo. V roku 1413 sa stal sudcom v jednej mestskej štvrti v Perugii. V tejto náročnej funkcii vynikal neoblopným rešpektovaním spravodlivosti. Mnohí ho za to obdivovali, ale niektorí aj nenávideli.

V júli 1415 obsadil Perugiú revolucionár Braccio da Montone so svojimi stúpecami. V násilných čistkách, ktoré nasledovali, sa Ján dostal do väzenia. Tam mal raz v noci videnie sv. Františka Assiského, ktorý ho pozýval do svojej rehole. Ján sa dostal z väzenia za veľké výkupné a so súhlasom manželky vstúpil do františkánskej rehole 4. októbra 1416. Niekedy okolo roku 1420 bol vysvätený za kňaza. Možno povedať, že od toho času už nikde neostal nadlhšie. Predstavení, pápeži a svetskí panovníci mu zverovali toľko úloh, že bol v ustavičnom pohybe. Medzi ťažké úlohy, ktoré zverovali Jánovi Kapistránskemu, patrilo zmie-

rovanie znepriatelených miest a ľudí. Mestá, panstvá, ba i jednotlivé rodiny riešili svoje nekonečné spory ohňom a mečom. Preto bol z neho horlivý a úspešný zmierovateľ, ba v Aquile (L'Aquila), vzniklo na jeho popud celé združenie zmieriteľov („Pacieri“).

Ján bol však predovšetkým veľký kazateľ. Ľudia ho prijímali ako Božieho posla a dychtivo ho počúvali. Často ich bolo toľko, že Ján musel kázať na námestí, alebo v poli. Okrem toho bol Ján Kapistránsky činný aj literárne. Napísal deväť traktátov o vieroučných otázkach, štrnásť o morálnych problémoch, šesť z cirkevného práva a desať o veciach, týkajúcich sa františkánskej rehole.

V máji 1453 Turci dobyli Carihrad. Pápež sa usiloval zorganizovať kresťanské vojsko, ktoré by zastavilo postup Turkov. Z jeho poverenia stáli na čele tohto neľahkého podujatia pápežský legát kardinál Juan de Carvajal, ďalej uhorský vojvodca Ján Hunyadi a Ján Kapistránsky. K bitke proti Turkom došlo pri Belehrade v dňoch 14.-22. júla 1456. Kresťanské vojsko zvíťazilo a zastavilo tak na niekoľko desaťročí ďalší turecký postup. Na pamiatku tohto víťazstva ustanovil pápež Kalixt III. sviatok Premenenia Pána (6. augusta). Po belehradskej bitke Ján vážne ochorel. Utiahol sa do kláštora v Iloku pri Dunaji, kde zomrel 23. októbra 1456.

Ján Kapistránsky mal mnoho ctiteľov za života i po smrti. Prispeli k tomu okrem iného početné zázraky, ktoré Boh na jeho príhovor vykonal. Po dôkladnom skúmaní vyhlásil Ján Kapistránskeho za blahoslaveného pápež Lev X. v roku 1514. Jeho úctu však obmedzili iba na sulmonsú diecézu. Pápež Gregor XV. ju v roku 1622 rozšíril na celú Cirkev. Napokon pápež Alexander VIII. vyhlásil tohto zvláštneho františkánskeho kazateľa v roku 1690 za svätého. Pripomíname si ho sviatkom 23. októbra.

V. Š. :

Spracované podľa Životopisu svätých.

ZBIERKA STRAVNÝCH LÍSTKOV

V spolupráci s občianskym združením Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar sa v predvianočnom období v prietore GospelCafe uskutočnila zbierka stravných lístkov, do ktorej sa mohli zapojiť naši farníci.

V GospelCafe bola umiestnená priehľadná pokladnička Úsmevu ako dar, do ktorej mohli darcovia prispievať - vhadzovať stravné lístky, prípadne ľubovoľné finančné príspevky.

Darované stravné lístky a finančné prostriedky budú použité na nákup potravín, na zabezpečenie stravy a občerstvenia pre deti z detských domovov - na rozvojové zimné tábory, víkendovky, jednodňové podujatia, lyžovačky, na organizovanie voľnočasových aktivít pre deti za účelom rozvíjania osobnosti, sociálnych zručností, tvorivosti a nadania detí. Pri pokladničke bol umiestnený aj informačný plagát.

Podarované stravné lístky okrem toho slúžia a fungujú aj ako prvá pomoc pre mladých dospelých v núdzi, ktorí prichádzajú do Úsmevu ako dar hladní a bez jediného centu. Všetkým, ktorí prispeli, patrí úprimné, Pán Boh zaplatí.

Bc. Katka Čibová

UMENIE ŽASNÚŤ

MSúčasný človek pomaly stráca schopnosť, ktorá obohacuje jeho život. Je to umenie žasnúť.

Domnievam sa, že v súčasnosti tento talent zostáva deťom asi do veku päť rokov. Takéto dieťa je schopné nefalšovať a úprimne žasnúť pri rozžiarenom vianočnom stromčeku nad darčekom, ktoré pod ním nájde. Osemročný školák už nežasne. Vianočný stromček už videl osemkrát, takže je to nuda. A to nehovorím o životom znudených sedemnášročných dievčatách a chlapcoch, ktorí už zažili všetko – a nie je teda nad čím žasnúť. Život začína byť nudný. Preto si ho treba spestriť striedaním partnerov, tvrdším alkoholom, drogami. Aspoň trochu radosti v tom

obyčajnom, nezaujímavom svete, ktorý už neprináša nič nové.

Kto ešte v dospelosti dokáže žasnúť nad západom slnka, spevom vtákov, alebo nad bábätkom v kočíku bez obáv, či ho náhodou niekto neuvidí a či nebude preto vyhlásený za blázna?

Čudovať sa, to by sme ešte zvládli, ale žasnúť, to už sotva dokážeme.

Keď Ježiš Kristus berie troch najbližších učeníkov na vrchol hory, kde sa pred nimi premení, apoštoli sú zachvátení úžasom. Keď nás Ježiš pozýva k svojmu oltáru, kde sa premieňa chlieb na jeho telo a víno na jeho krv, vôbec nás to – ako každú nedeľu predtým – nevytrhne z ospalosti a účasť na tomto zázraku prežívame bez hlbšieho

zaujatia. Ani tu nedokážeme žasnúť. K radosti ľudskej duše patrí tiež umenie žasnúť. **Žasnúť znamená byť vdáchný, žasnúť znamená radovať sa z tajomstva, znamená to vidieť „za veci viditeľné“. Žasnúť znamená žiť ako dospelý, ale radovať sa ako dieťa.** V Evanjeliu podľa Lukáša sa opisuje, ako sa po jednom Ježišom zázraku všetkých zmocnil úžas, vebili Boha a plní bázne hovorili: „Dnes sme videli obdivuhodné veci“.

Na inom mieste sa hovorí o tom, že kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, vôbec do neho nevstúpi...

(Jana Zelenková-Džurnáková - z knihy *Maxa Kašparů O radostiach ľudskej duše*)

SVIATOK SVÄTÉHO FRANTIŠKA Z ASSISI

Vstredu 4. 10. 2017 sme slávili sviatok sv. Františka z Assisi. Ako je už v tento sviatok tradíciou, večernú svätú omšu viedol dominikán páter Oskar Jozef Val'ko, OP. Okrem kňazov z našej farnosti sa svätej omše ako koncelebrant zúčastnil aj náš bývalý farník, vdp. Matej Balázsi.

Páter Oskar je novokňazom a v Bratislave ešte nepôsobí dlho. Vo svojom príhovore vyjadril radosť zo spoločného stretnutia a nástojčivo nás nabádal k tomu, aby sme podobne, ako sv. František, boli zamilovaní do Ježiša Krista. On nám pomáha niesť bremená súčasného sveta a radosť z Jeho prítomnosti by mala vyžarovať aj z našich tvárí. Na záver sv. omše nám páter Oskar udelil svoje novokňazské požehnanie a potom sme si uctili relikvie sv. Františka.

Celú slávnosť sprevádzal náš farský zbor František, ktorý prispel k mimoriadne dôstojnej oslave patróna nášho kostola.

v. š.

DUCHOVNÁ OBNOVA CHLAPOV II

Takmer presne o rok, tak ako sme si sľúbili, sme sa v dňoch 6. – 8. 10. 2017 opäť stretli na duchovnej obnove chlapov. Na tom istom mieste, v jezuitskej chate, v Trlenskej doline, sa nás tentokrát zišlo 28. Väčšina bola z našej farnosti sv. Michala, ale opäť boli medzi prítomní aj chlapi z iných farností.

Nedeľa rovnako začala rannými chválami, pokračovala po raňajkách ďalšou prednáškou, nasledovalo stíšenie, diskusia, svätá omša, balenie, obed a odchod domov.

Ústrednou témou tohtoročnej duchovnej obnovy bola kríza stredného veku. Páter Tomáš nás oboznámil s jej všeobecnou

lémami a ťažkosťami.

Záverečná diskusia a osobné svedectvá prebehli v emotívnej situácii a v očiach nejedného z nás sa objavili slzy.

Naše úprimné Pán Boh zaplať patrí pátrovi Tomášovi (aj toho sa zmocnilo dotatie) a tak, ako pred rokom, hlavnému organizátorovi Pet'ovi Nagyovi, ktorý to

Začali sme v piatok večer svätou omšou s prvopiatočnou pobožnosťou a modlitbou vešpier a pokračovali sme debatou o tom, čo sme za uplynulé obdobie prežili s Bohom a ako sme sa v praktickom živote pokúsili realizovať aspoň niečo z toho, čo nám bolo pred rokom priblížené.

Tento rok pribudla jedna novinka – celonočná adorácia pred sviatosťou oltárnou, pri ktorej sme sa v polhodinových intervaloch striedali až do raňajok. Monštranciu nám obstaral Janko Horniak, ktorý ju priniesol z Kostola Navštívenia Panny Márie vo Vlkolínci.

Potom už všetko bežalo rovnako ako vlani. Ranné chvály, prednášky, stíšenie, diskusia, modlitba Radostného Ruženca pred lurdsťou jaskynkou, svätá omša, obed, spoločný výlet do prírody, korunka Božieho milosrdenstva v kostolíku vo Vlkolínci, varenie gulášu spojené s druhou časťou prednášky, vešpery, večera spoločne strávený večer.

charakteristikou, najčastejšími prejavmi, možnými východiskami. Na praktickom príklade – živote predstaviteľ'a renesančného humanizmu, spisovateľ'a a básnika Danteho Alighieri, a osobitne na jeho diele Božská komédia nám ukázal, že kríza stredného veku nie je nový fenomén v živote človeka. Vedomosť o nej nám má pomôcť zmúdiť, aby sme prešli cez toto obdobie života bez toho, aby sme zranili seba a svoje okolie, aby sme dozreli.

Kríza nás má priviesť k pokore, aby sme uznali vlastnú slabosť a hriechnosť a uvedomili si to podstatné: „Boh ma miluje takého, aký som, nie preto čo robím!“ Druhá časť duchovného zamyslenia bola venovaná otázkam výchovy detí a zodpovednosti, bázní pred Božím majestátom. Osobitne bol zdôraznený osobný príklad a svedectvo rodičov, ako aj povinnosť zdôrazňovať, že život je niečo veľké, čo nám daroval Boh a oplatí sa tento život žiť aj s jeho prípadnými prob-

všetko koordinoval.

Všetci sme vyjadrili ochotu i nádej, že s Božou pomocou sa o rok opäť stretneme.

v. š.

Foto: M. Šimko

E. Mucha

EKUMENICKÉ VEŠPERY

V stredu 25. októbra sme sa v kostole sv. Františka spolu v bratni evanjelikmi spojili v modlitbe večerných chvál a prosili o jednotu Cirkvi. Koncom októbra si Evanjelická a Katolícka Cirkev pripomenuli 500-té výročie symbolického počiatku reformácie, keďže práve v októbri roku 1517 pribil Martin Luther na dvere Wittenberského chrámu svojich 95 téz.

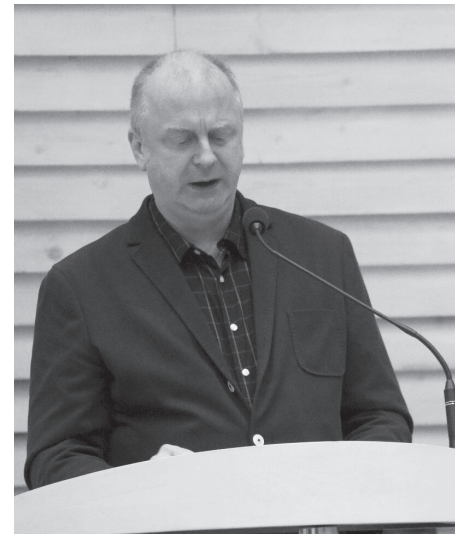
V úvodnom slove veriacich privítal páter Peter Gallik. Pripomenul, že ide o spoločnú spomienku evanjelikov a katolíkov, nie o oslavu. Reformácia viedla v Cirkvi k pohybu, k určitej obnove a pozitívnym zmenám, ale aj k ľudským zlyhaniam, hriechom a krivdám, ktoré vyústili až k bolestnému rozdeleniu Cirkvi.

Dnes, po 500 rokoch sa pozeráme na toto obdobie s ľútosťou a s túžbou po odpustení a jednote. Zišli sme sa k tradičnej modlitbe večerných vešpier, zloženej z počúvania a meditácie Božieho slova. Vešpery sú chválou Boha za prežitý deň a pokáním za spáchané hriechy. V Biblii sa deň začína večerom, a preto sú zároveň modlitbou hľadiacou k zajtrajšku. Páter Peter vyjadril pranie, aby naša spoločná modlitba bola krokom k obnove dôvery, lásky a jednoty, medzi tými, ktorí spoločne počúvajú Božie slovo.

Nasledovali spevy, žalmy a Biblické čítanie. Meditáciu predniesol Ján Hroboň,

farár evanjelického cirkevného zboru v Dúbravke. Prirovnal každého človeka k jednému tónu v notovej osnove. Každý si vo svojom živote ten svoj tón spieva, je však dôležité nespievať si ho len sám pre seba, ale zosúladiť sa s ostatnými, aby vznikla harmónia. Prirovnal Cirkev k orchestru, kde ako kresťania sme síce rôzni, ale máme spoločného dirigenta, ktorým je Pán Ježiš Kristus a spoločné noty, ktorými je Božie Slovo. Keď sa nimi budeme spoločne všetci riadiť môžeme vytvoriť harmóniu. Máme hľadať porozumenie a jednotu, byť rýchli v počúvaní toho druhého a pomalí v reči, ako píše apoštol Jakub. „Vedzte, bratia moji milovaní: každý človek má byť rýchly, keď treba počúvať, ale pomalý do reči a

pomalý do hnevu,“ (Jak 1,19).

Modlitbu svojím nádherným spevom sprevádzali evanjelický chrámový zbor a náš farský zbor. Po spoločnej Modlitbe Pána dostali veriaci dvojité požehnanie, od pátra Jozefa Sukeníka a od farára Jána Hroboňa. Po záverečnej piesni pokračovalo naše stretnutie milým agapé v pastoračnej miestnosti kostola.

M.V.

Foto. M. Šimko

KARLOVESKÉ HODY 2017

V dňoch 29. 9. – 1. 10. 2017 boli v Karlovke hodové slávnosti, ktoré sa každoročne konajú pri príležitosti sviatku sv. Michala Archanjela, patróna našej farnosti i nášho starého kostolíka.

Hlavnú svätú omšu v nedeľu 1. 10. 2017 v krásne vyzdobenom kostole sv. Michala celebraval vdp. Benjamín Kosnáč, miestny rodák. Prítomná bola aj starostka Karlovej Vsi p. Dana Čahojová s manželom, vicestarošta Karlovej Vsi p. Branislav Záhradník s manželkou, riaditeľ Spojenej školy sv. Františka z Assisi p. Ján Horecký s manželkou, množstvo veriacich a zbor František, ktorý nás celou omšou sprevádzal krásnymi piesňami.

V tento deň, sme si v evanjeliu vypočuli podobenstvo o dvoch synoch: Ježiš povedal veľkňazom a starším ľuďom: „Čo poviete na toto? Istý človek mal dvoch synov. Prišiel k prvému a povedal mu: Syn môj, choď dnes pracovať do vinice!“ Ale on odpovedal: Nechce sa mi. No potom to oľutoval a šiel. Išiel k druhému a povedal mu to isté. Ten odpovedal: Idem, pane! Ale nešiel. Kto z týchto dvoch splnil otcovu vôľu?“

V tomto kontexte odznel aj príhovor vdp. Kosnáča, ktorý sa zamerl na tému slobodného rozhodovania a následne sa bližšie venoval trom vybraným svätcom.

Poukázal na to, že sv. Michal Archanjel bol tiež na počiatku stvorenia postavený pred rozhodnutie či bude slúžiť Bohu, alebo nie, či prijme pravdu, alebo sa sústreďí na vlastnú pýchu. Neprišiel sa k padlým anjelom, ale rozhodol sa pre Boha a stojí na čele Jeho nebeského vojska.

Druhým svätcom, ktorého kazateľ spomenul bol sv. František z Assisi, ktorý žil na prelome 12. a 13. storočia v Taliansku. Ešte ako mladý a bohatý sa rád zabával a hľadal hlavne slávu. To mu však neprinieslo radosť a pokoj. Keď sa zotavoval po zraneniach, pochopil, že peniaze a sláva ho nikdy úplne ne naplnia a že by zvyšok života mohol stráviť v službe ľuďom. Jedného dňa šiel okolo kostolíka svätého Damiána,

ktorý bol opustený a skoro rozpadnutý. Vedený Duchom Svätým vstúpil, aby sa pomodlil. Pokorne a plný oddanosti si kľakol pred Ukrižovaným. Tu sa mu dostalo milosti nezvyčajného stretnutia s Pánom, ktorý k nemu prehovoril z kríža slovami: „František, choď a obnov môj dom, ktorý, ako vidíš, sa rúca.“ A František toto pozvanie prijal.

Tretím, ktorého spomenul vdp. Benjamín Kosnáč bol blahoslavený don Titus Zeman (vyhlásený za blahoslaveného 30. 9. 2017), ktorý mal taktiež na výber. Nik mu neprikazoval prevádzať seminaristov a zasvätené osoby cez hranice, aby mohli v zahraničí slobodne študovať. Nedbal na varovania, že riskuje slobodu a možno aj život a roz-

hodol sa to robiť, keďže ako sám povedal: „Kto to urobí, ak nie ja?“

Bl. Titus aj iní svätci robia mnohé fantastické veci. ale svätosť nezačína na tých fantastických veciach, ale v jednoduchých úkonoch lásky, napr. aj v snahe udržať poriadok, podať inému pomocnú ruku.

Vdp. B. Kosnáč spomenul aj sv. Te-

rezku, ktorá hovorila, že svätosť spočíva v malých veciach, ktoré robíme so srdcom a láskou.

Na záver svojho príhovoru nám ešte pripomenul porekadlo: Jeden desiatok, v duši poriadok a všetkých pozval k tejto nádhernej modlitbe, ktorú sa Cirkev zvlášť modlí práve v mesiaci október. :

V. Š. :
.....

NEDEĽA KRISTA KRÁĽA

Nedeľa Krista Kráľa je poslednou nedeľou cirkevného roka a predzvesťou blížiaceho sa Adventu. Tento sviatok zaviedol pápež Pius XI. a stanovil preň poslednú októbrovú nedeľu. Po prvý raz sa nedeľa Krista Kráľa slávila na konci jubilejného roka 1925.

Po Druhom vatikánskom koncile bol tento sviatok povýšený na slávnosť a bol preložený na poslednú, tridsiatu štvrtú tzv. „cezročnú“ nedeľu v roku. Týmto sa poukázalo na eschatologický charakter tejto slávnosti.

K sláveniu tohto sviatku patrí aj zasvätenie celého ľudského pokolenia Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Týmto gestom sme všetci pozvaní uznať Ježiša Krista ako jediného Pána a Kráľa v našom živote, ba na celom svete. Pius XI., poukazujúc na Krista Kráľa, hovorí ľuďom, ktorí si vo svojej pýche namýšľajú a spoliehajú sa iba na svoju moc, že jedi-

ným Kráľom je Ježiš Kristus. Dôkaz tohto posolstva nachádzame v knihe Daniela (Dan 7, 1–28). Prorok Daniel vidí vo svojom prorockom videní „Syna človeka“, ktorý prichádza, zakladá „večné a vesmírne kráľovstvo, kráľovstvo pravdy a života, kráľovstvo svätosti a milosti, kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja“. Prorocké videnie končí odovzdaním moci Najvyššiemu, ktorého kráľovstvo je večné.

V našej farnosti sme túto nedeľu (26. 11. 2017) prežili veľmi radostne. Pri svätej omši o 11.30 hod. sme totiž mohli medzi sebou privítať šesť mladých ľudí, ktorí prejavili túžbu stať sa členmi Kristovej cirkvi.

Päť mladých žien a jeden mladý muž čakali pred svätou omšou pri vstupe do kostola sv. Františka. Po začatí sv. omše sa na výzvu pátra Jozefa Sukeníka postupne predstavili, vyjadrili túžbu po viere a večnom živote, zriekli sa všetkých kultov a po označení znakom kríža boli uvedení do chrámu.

Bolo to pre nás veriacich povzbudzujúce, vzrušujúce a radostné. Ešte vždy Pán nachádza ľudí, ktorí aj napriek rôznym útokom na Cirkev, znevažovanie a urážanie jej predstaviteľov, veriacich, nachádzajú v sebe odvahu a chuť nasledovať Ježiša Krista.

Veríme a dúfame, že naše nové sestry a brat v Kristovi si postupne osvoja učenie Cirkvi a stanú sa aktívnymi členmi nášho farského spoločenstva. K tomu im vyprosujeme od Pána všetky potrebné milosti.

v. š.

ZAZNAMENALI SME

- V dňoch 29. 9. – 1. 10. 2017 sme v našej farnosti slávili hody. Hlavnú svätú omšu v nedeľu 1. 10. 2017 v kostole sv. Michala celebroidal vdp. Benjamín Kosnáč, pochádzajúci z Karlovej Vsi.
- V stredu 4. 10. 2017 sme si pri večernej svätej omši pripomenuli sviatok sv. Františka z Assisi. Božie slovo k nám prišiel hlásať páter Oskar Jozef Val'ko, OP (dominikán). Koncelebroval aj novokňaz z našej farnosti vdp. Matej Balázsi.
- Dňa 10. 10. 2017 sa v kláštore uskutočnila 2. mládežnícka grilovačka pre birmovancov a mládež po birmovke.
- Počas oktávy po slávnosti Všetkých svätých sme sa v kostole sv. Františka, v rámci dušičkových pobožností o 17.30 hod., spoločne modlili za našich zosnulých.
- Aj tento rok sa konali katechézy pre dospelých a mládež, ktoré ohlasovali katechisti neokatechumenálnej cesty od pondelka 23. októbra 2017 dvakrát týždenne.
- V utorok 24. 10. 2017 o 19.30 hod. sa v kostole sv. Františka mládežníci mohli zúčastniť adorácie, ktorá bola určená práve im.
- V duchu výzvy Svätej stolice sme sa v stredu 25. 10. 2017 spoločne s bratmi evanjelikmi z farnosti Dúbravka modlili za odpustenie a jednotu medzi kresťanmi. Pri bohoslužbe vystúpil evanjelický chrámový zbor z Dúbravky i náš zbor František. Meditáciu nad Božím slovom predniesol evanjelický duchovný otec Ján Hroboň. Po ekumenickej bohoslužbe sme sa stretli na spoločnom agapé.
- V sobotu 7. 10. 2017 slávila Cirkev sviatok Ružencovej Panny Márie. V Národnej bazilike v Šaštíne sa pri tejto príležitosti konala púť ružencových bratstiev. Do baziliky sme putovali z Karlovej Vsi spoločným autobusom. V Šaštíne nás čakal bohatý duchovný program: ružencová pobožnosť, prednášky otcov dominikánov i slávnostná svätá omša s Mons. Jánom Oroschom. Ružencové bratstvo v našej farnosti patrí medzi najpočetnejšie, má 159 členov.
- Vo štvrtok 2. 11. 2017 po sv. omši v kostole sv. Michala nasledovala modlitba za zosnulých na Karloveskom cintoríne.
- Večer 2. 11. 2017 sme si mohli zapálením sviecy a modlitbou, alebo pietnym stíšením v rodine, spomenúť na nenarodené deti.
- V stredu 29. 11. 2017 sv. omšou o 18.00 hod. sme začali novú počiatku Panny Márie. Počas novény sa nám

pri večerných sv. omšiach v kostole sv. Františka prihovárali kazatelia z iných farností (Jozef Čirák OFM, Cyril Hamrák, Marián Šuráb, Peter Mášik, Jakub Rafael Pataky OFMCap., Marián Valábek SDB, Benjamín Kosnáč, Jaroslav Cár, OFMConv., Ján Kapistrán Lazový OFM). V deň sviatku so svojím príhovorom vystúpil nitriansky sídelný biskup Mons. Viliam Judák.

- Ružencové bratstvo počas deviatnika pred slávnosťou Nepoškvrneného počatia Panny Márie - od 29. 11. do 7. 12. 2017 zorganizovalo už ôsmy rok „modlitby v uliciach“.
- Deti z našej farnosti sa stretli pri viazaní adventných vencov v sobotu 2. 12. 2017 v pastoračnej miestnosti pri kostole. Požehnanie adventných vencov v našej farnosti bolo v nedeľu 3. 12. 2017 v kostole sv. Františka pri sv. omšiach.
- Ako každý rok, aj v tomto roku RC Klbko pripravilo na 1. adventnú nedeľu 3. 12. 2017 v pastoračnej miestnosti kostola sv. Františka Vianočný jarmok. V čase od 8.00 do 13.00 hod. ponúkali adventné vence, dekorácie, medovníky, oplátky a iné drobnosti, ktoré vyrobili. Kúpou výrobkov veriaci podporili rodinné centrum.
- RC Klbko v spolupráci s RC Dlháček zorganizovalo taktiež zbierku sladkostí - Daruj Mikuláša pre sociálne slabšie rodiny z ubytovne Fortuna. Zbierka sa konala v týždni od 27. 11. do 5. 12. 2017 v rodinnom centre.
- V nedeľu 3. 12. 2017 sa viac ako 20 rodín po sv. omši o 8.30 hod. stretlo v priestore Spojenej školy, aby spolu strávili deň. Rodičia sa spolu s pátrom Tomášom zamýšľali nad povolaním vychovávať. Deti spolu s animátormi absolvovali návštevu hvezdárne.
- V utorok 12. 12. 2017 nás evanjelickí veriaci z Dúbravky so svojím farárom pozvali na predvianočné stretnutie o 18.00 hod. do ich kostola. Pri ekumenickej bohoslužbe spievali náš aj ich spevácky zbor, meditáciu Božieho slova predniesol páter Jozef. Po bohoslužbe sme sa spoločne stretli na malom posedení.
- V týždni od 11. do 17. 12. 2017 boli zimné kántrové dni. Obsahom zimných kántrových dní bol Príchod Kristovho kráľovstva do rodín; duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete. V našej farnosti sme sa na tieto úmysly modlili v piatok 15. 12. 2017 pri sv. omši o 18.00 hod.
- Po sv. omši 15. 12. 2017 sa pre mužov z našej farnosti konala už druhá adventná duchovná obnova. Začala sa modlitbou večier, pokračovala agapé, katechézou a spoločnou adoráciou do 21.00 hod.

VTIPNÉ OKIENKO

Mama hovorí svojmu synovi:

- Dúfam, že si si na Mikuláša prial kladivo!
- Prečo mami?
- Aby si si vytýkol Vianočné darčeky z hlavy.

- Miláčik, chcela by som pod stromček dievčatko.
- Čo blázníš?! Veď by mu do očí napadalo ihličie!

Je to biele a letí to dohora. Čo je to?
Postihnutá snehová vločka.

- Mamiiii ja by som chcela na vianoce psa.....
- Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!!!

Eskimácka múdrosť: Nikdy nejedz žltý sneh.

Rozprávajú si Američan, Rus a Slovák. Američan hovorí: „Vidíte to červené Ferrari?“

Ostatní: „Hmm, dobré.“

„No, tak také som dostal na Vianoce.“

Rus hovorí: „A vidíte to zelené Porsche?“

Ostatní: „Tiež dobré.“

Rus: „Tak také som pre zmenu dostal na Vianoce ja.“

A Slovák: „Vidíte to Infiniti G35 GTO?“

Ostatní: „Nádhera!“

„Tak takej farby som dostal menčestráky.“

„Žiadne darčeky k Vianociam mi kupovať nemusíš,“ oznamuje žene na začiatku decembra pán Novák. „Stačí, keď ma budeš milovať a budeš mi verná.“

„Neskoro,“ povzdychla si ženuška, „už som ti kúpila kravatu.“

„Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?“ pýta sa v práci pán Novák. „Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.“

„Z takeého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!“ rezolútne to odmieta riaditeľ.

„Ďakujem,“ vydýchne si zamestnanec. „Vedel som, že je na vás spolaľnosť.“

O Vianociach hovorí mamička Jožkovi: „Jožko, zapál vianočný stromček.“ Za chvíľu príde Jožko a hovorí: „Aj sviečky?“